

NE 4.5

Un
sembrador
sortí a sembrar

El sembrador . Albin Egger 1908

Per què els parles en paràboles?
Es tracta del...

Misteri del Regne
del Cel

El qui té,
li donaran encara més
i en tindrà a vessar.

Què s'ha de tenir perquè se li doni més fins a vessar?

**Ment,
Cor, Ànima
oberts a la Paraula.**

**Ser servidor
del Regne de Déu.**

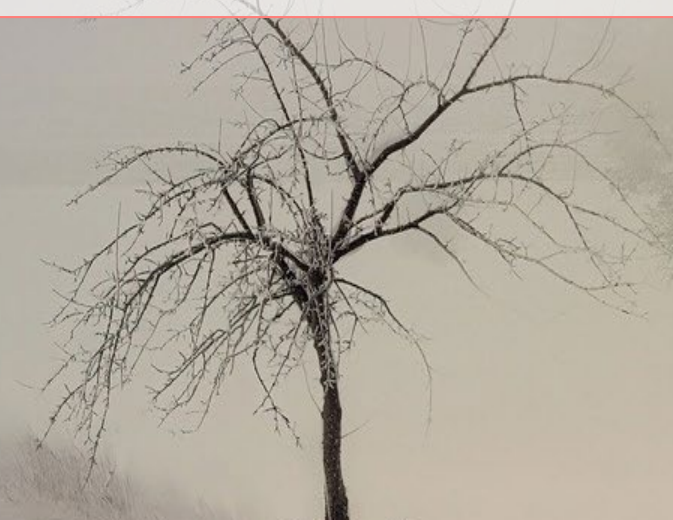
**Seguir Jesús,
des del propi
estat de vida.**

Mentre que al qui no té, li prendran fins allò que li queda.

Què més ha de perdre?

Afeccions exteriors, amb les que mira Jesús i no hi veu la seva vida interior; està tant pendent del món exterior, que no entén res de la vida interior.

Aquest és el problema de molta gent del nostre món: estan en el món completament identificats amb el món.

La gent del món, pateixen un greu desequilibri entre vida exterior i vida interior. Té dificultat de reconèixer Jesús quan diu:

“EL Regne de Déu,

*és
dins
vostre”*

Feliços els vostres ulls que hi veuen

i les vostres orelles que hi senten.

Què fa que aquests hi vegin i hi sentin?

Aquestes ànimes tenen el cor obert a Déu.

Troben Déu al seu interior.

Estan en el món, però no s'identifiquen amb el món

El mateix Jesús explica en paràbola, el misteri del Regne de

La fe és l'explicació de per què uns entenen les paràboles i altres no entenen res. El comú denominador dels terrenys que no deixen créixer la llavor del sembrador, és l'aferrament. Els terrenys (els cors) plens d'atraccions i d'aversions, no són aptes per acollir i entendre el

Regne de Déu.

Plens de possessions, no deixen lloc a Déu.

Són ànimes
amb l'orella tapada,
amb l'ull cec,
amb el cor insensible.

Fins els terrenys oberts al Regne de Déu, només un té la capacitat de donar fruit al 100%.

Qui?

El seguidor de Jesús, que li entrega completament la seva vida i dona fruit.

Totes les paràboles de Jesús, contenen la paradoxa que per entendre-les, s'ha de fer lloc a Déu. Això implica deixar anar el que impedeix que Déu sigui el Primer i el Tot de la pròpia vida. Hawkins parla del 78% de la humanitat que no deixa lloc a Déu a la seva vida. El 22%, només deixa un 30% d'espai a Déu. D'aquests, només un 4% deixa un 60% de lloc a Déu. Finalment, només un 0'4% deixa el 100% de lloc a Déu.

Fes lloc a Déu

Explora quin tant per cent de lloc deixes a Déu en la teva vida, perquè aquest tant per cent, determina el tipus de terreny que ets. Pregunta't:

**Quina terra
soc?**

1. La terra arran del camí: escolten, però no entenen, perden l'interès i abandonen.

Senten el missatge, però, Satanàs els sembra atraccions i aversions mundanes, que els ofega el missatge sembrat al seu cor. Es converteixen en sords a Déu, de tant deixar-se atreure per les temptacions del món, de l'ego.

2. La terra rocosa: la llavor que no pot arrellar.

Reben amb gust el missatge, però no deixen que arrel·li. En els moments de prova, són febles i inconstants. Els manca confiança en Déu. No permeten que la Seua Paraula arrel·li enmig dels sorolls del món i finalment

s'ofegga

3. La llavor que cau entre esbarzers s'esseca.

Senten el missatge, però els afers de la vida exterior els preocupen massa.
Afeccionats a llurs possessions, pretenen servir a dos senyor alhora.
Acaben essent presoners i servidors d'aquest món.

4. La llavor de terra bona, arrela i dona fruit en diversos tants per cent.

Aquestes ànimes, escolten, acullen i accepten la Paraula i donen fruit en tants per cent diversos.

Les ànimes del 30 %, han de tenir en compte que un 70% el dediquen a l'ego. Això, que és molt, dificulta que l'Esperit Sant treballi en el seu 30%. Els afers i les preocupacions d'aquest món no la deixen evolucionar. Aquesta ànima, viu un 70% en la falsedat i un 30% en la Veritat. Perquè té dificultats en el seu camí espiritual, necessita acompanyament espiritual.

Les ànimes del 60 %: L'entrega a Déu és prioritària, però l'ego controla el seu 40%. Aquesta ànima ha fet la primera elecció de Déu, la viu amb bona voluntat, però ha de deixar que l'Esperit Sant purifiqui un 40% d'afecció-addicció que li costa abandonar. Necessita buidar l'equipatge i fer la segona elecció de Déu.

Les ànimes del 100 %: s'han compromés amb la Veritat. Acullen la Paraula, la guarden al cor i la viuen. Es deixen treballar per l'Esperit Sant, fins a convertir-se en amor incondicional. Han fet la segona elecció de Déu i la viuen amb coherència. Segueixen experimentant dificultats, però la seva opció per Déu, els permet travessar el desert de les proves amb les que Déu els purifica la fe i l'amor. Donen molt de fruit.

He acompanyat a bones persones del 30 i el 60 %. És fàcil detectar el nivell de consciència d'aquestes ànimes. Després de repetides calibracions, puc dir que totes són ànimes de sincera bona voluntat; fan tot el bé que poden però, el 70, 40 % d'ego, frena el seu progrés espiritual. Aquestes ànimes han de plantejar-se seriosament, deixar de ser el vell tu gestionat per l'ego.

Deixa
de ser
tu.
Deixa't perdre

Com esdevenir terra del 100 % ?

**Vivint la paradoxa que Jesús
expressa així:**

**“Us ho ben asseguro, si el gra de blat quan cau
a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor
dona molt de fruit.”
(Jn 12, 24).**

Per viure aquesta paradoxa, t'has de convertir.

Joe Dispenza ho ha investigat i descriu detalladament com fer la conversió.

Jesús fa la mateixa proposta: deixar de ser l'home vell del passat que es projecta al futur; deixa de pensar, sentit i viure amb l'home vell, perquè tot segueix igual i no hi ha conversió.

“Deixa de ser tu”

Per què ens costa morir al passat i al futur?

No volem deixar anar els enganxaments del cor a les possessions que ens donen falsa seguretat. Repetim tota la vida les mateixes actituds del conegut. Tenim pànic de travessar el desert del desconegut. Preferim el sofriment conegut, que el pànic del desconegut. Això explica el 78% de la humanitat que neix amb un nivell de consciència de 109, viu tota la vida amb aquest nivell de consciència i mort amb un nivell de consciència de 109.

Si el gra de blat no mor...

i el Regne de Déu

Jesús, fent referència a la seva passió i mort propera, parla de la mort del gra:
“Us ho ben asseguro, si el gra de blat quan cau a la terra, no mor, queda ell tot
sol, però si mor dona molt de fruit.” (Jn 12, 24).

Aquestes paraules es refereixen a
cadascú de nosaltres.

Amb la paràbola del sembrador, Jesús ens proposa una profunda revisió: Si el Regne de Déu és dins nostre, Jesús ens proposa connectar amb aquest Regne de Déu, mitjançant la seva Paraula.

Preguntem-nos:

- Amb quina actitud rebo la Paraula de Déu?
- Si la llegeixo o l'escolto, què faig amb ella?
- M'interpel·la?
- O simplement vaig vivint del 60 %, del 30 % o menys.

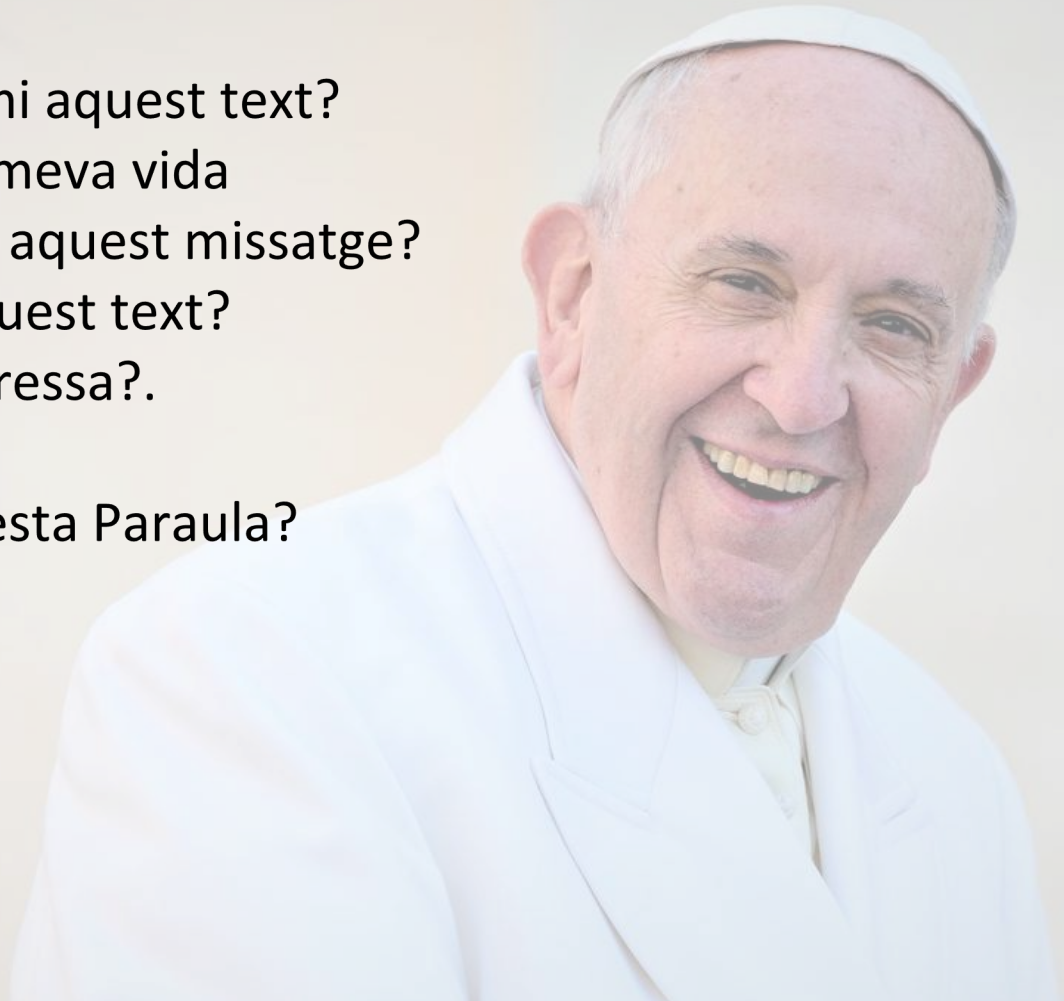
El Papa Francesc en el nº 153 de l'Exhortació Apostòlica:

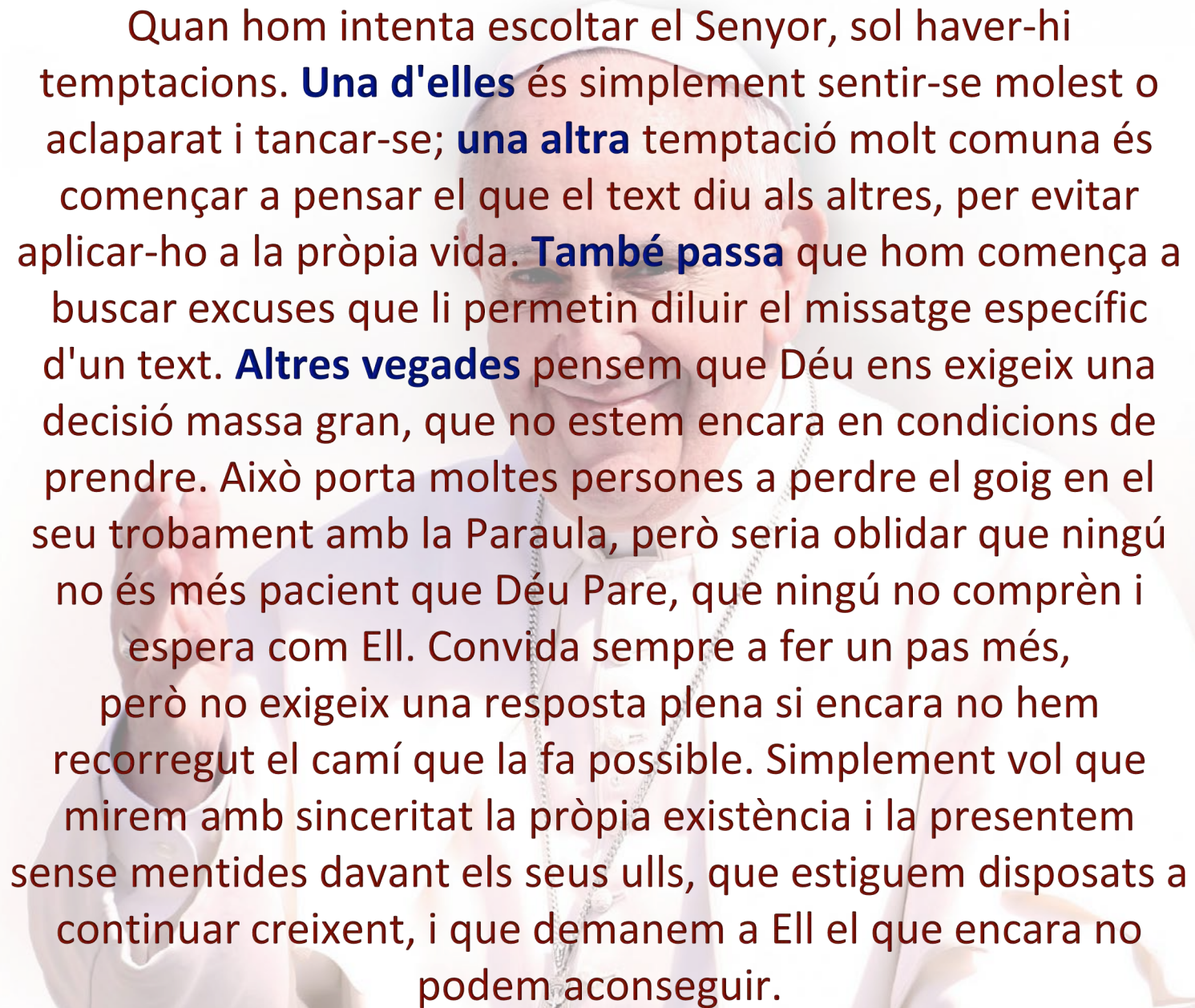
La Joia de l'Evangelí

proposa aquest exercici concret:

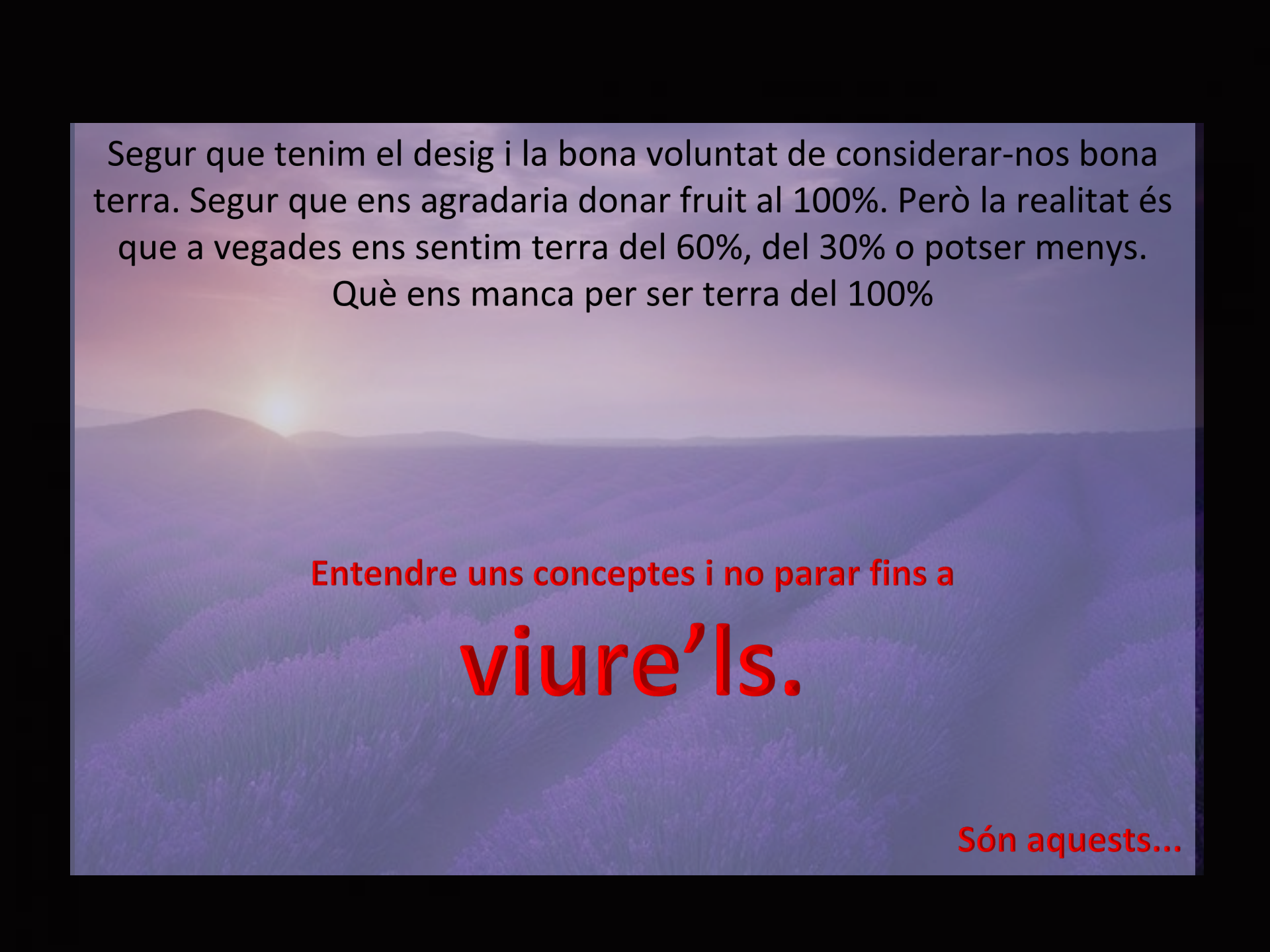
A la presència de Déu, en una lectura reposada del text, és bo preguntar, per exemple:

- Senyor, què em diu a mi aquest text?
- Què vols canviar de la meva vida
amb aquest missatge?
- Què em molesta en aquest text?
- Per què això no m'interessa?.
- Què m'agrada?
- Què m'estimula d'aquesta Paraula?
- Què m'atreu?
- Per què m'atreu?

Quan hom intenta escoltar el Senyor, sol haver-hi temptacions. **Una d'elles** és simplement sentir-se molest o aclaparat i tancar-se; **una altra** temptació molt comuna és començar a pensar el que el text diu als altres, per evitar aplicar-ho a la pròpia vida. **També passa** que hom comença a buscar excuses que li permetin diluir el missatge específic d'un text. **Altres vegades** pensem que Déu ens exigeix una decisió massa gran, que no estem encara en condicions de prendre. Això porta moltes persones a perdre el goig en el seu trobament amb la Paraula, però seria oblidar que ningú no és més pacient que Déu Pare, que ningú no comprèn i espera com Ell. Convida sempre a fer un pas més, però no exigeix una resposta plena si encara no hem recorregut el camí que la fa possible. Simplement vol que mirem amb sinceritat la pròpia existència i la presentem sense mentides davant els seus ulls, que estiguem disposats a continuar creixent, i que demanem a Ell el que encara no podem aconseguir.

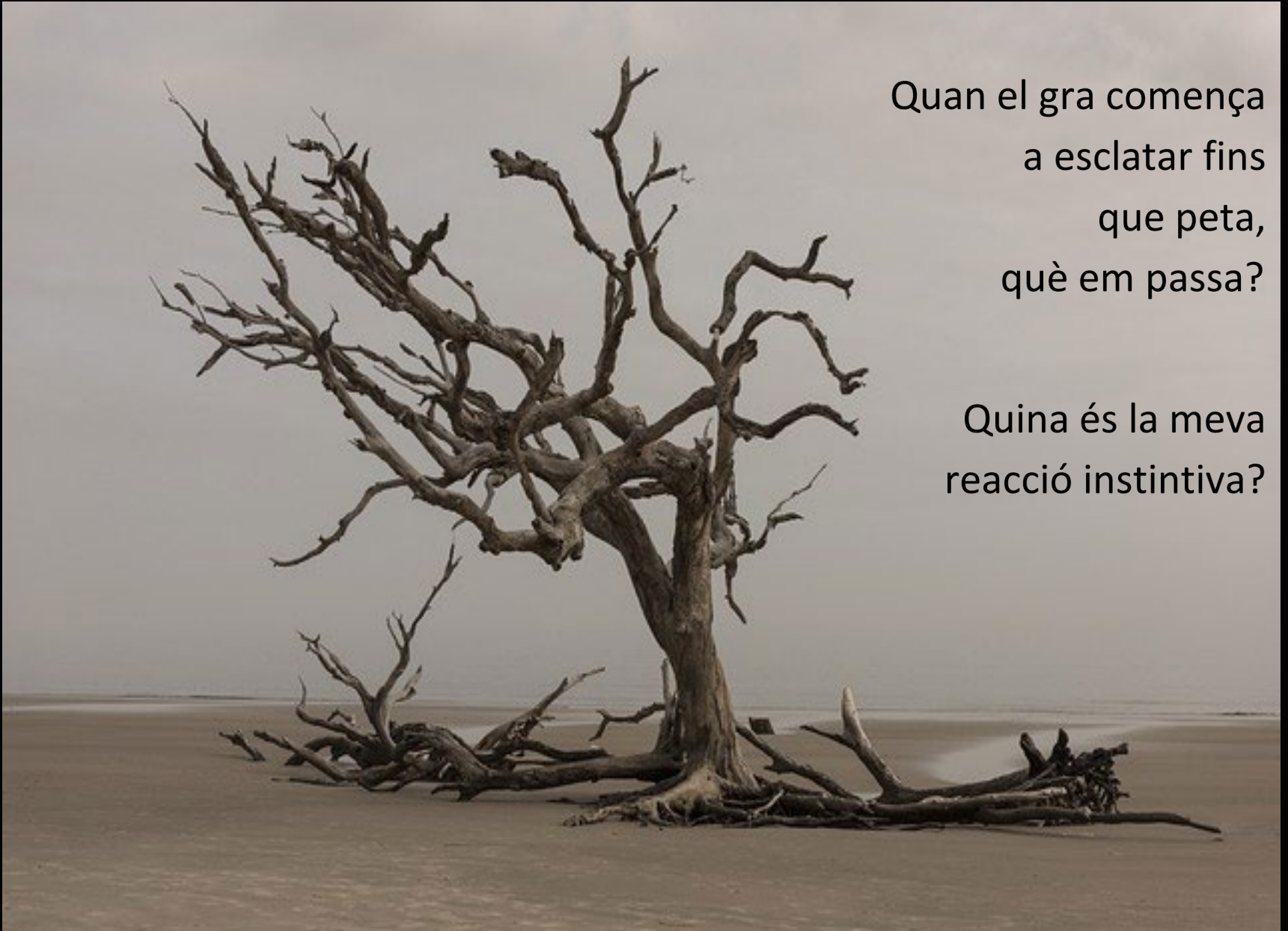
Segur que tenim el desig i la bona voluntat de considerar-nos bona terra. Segur que ens agradaria donar fruit al 100%. Però la realitat és que a vegades ens sentim terra del 60%, del 30% o potser menys.
Què ens manca per ser terra del 100%

Entendre uns conceptes i no parar fins a

viure'ls.

Són aquests...

1. Perquè el gra doni fruit, ha de morir.

Quan el gra comença
a esclatar fins
que peta,
què em passa?

Quina és la meva
reacció instintiva?

Es tracta d'un procés absolutament necessari i Déu espera el nostre consentiment. Perquè d'una petita llavor hi creixi un fruit, cal colgar-la a terra i ha de morir.

Quan el gra, comença a petar i a obrir-se, aquest procés ens fa por.
Malgrat que sabem prou bé que aquest procés significa només la
mort de les nostres il·lusions i tresors falsos,
normalment preferim ignorar aquest coneixement.

El drama del gra que
peta i s'obre és el
resultat de la nostra
manca de

fe,

que ens permet acceptar
tot allò que Déu ens té
preparat.

Fins la voluntat de Déu,
que ens vol alliberar de
falses il·lusions,
se'ns fa incompreensible.

2. La mirada alliberadora de la fe

Si mires el procés de la mort del gra amb fe, tot el que experimentes de forma dolorosa, t'empeny cap a Déu.

Per què s'angoixa i tem el teu cor?

El Pare que t'estima, t'aparta d'allò que frena el teu camí cap a Ell.

Sant Joan de la Creu diu, que fins el més petit aferrament, és com un fil, amb què es lliga la pota d'un ocell, que no li permet de volar.

***“Tant li fa, que l’ocell estigui lligat per un filet o per un cordill...
mentre no el tallin, no podrà volar lliurement”.***

L’ocell, tanmateix, no pot tallar ell mateix el que el reté.

Tampoc nosaltres.

Si Déu fa que els fils que ens lliguen es trenquin,
no hauríem d'estar molt agraïts per una gràcia tan immensa?

3. Contempla el dolor del procés de morir i travessa'l.

Observa amb ulls de fe, l'experiència de Jesús, en cada teva experiència de morir. Reconeix que aquest procés, és el programa del teu creixement espiritual. Repeteix-te sovint:

Crec que tot el que em succeeix,

m'allibera.

4. Deixa de concentrar-te en tu mateix.

Com més et centres en tu, més creix la teva resistència a la fe.
Els sants, acceptaven el procés de la seva mort, com el desreniment de
quelcom que calia deixar anar, perquè el seu cor ja no hi estava aferrat,
sinó que es trobava en Déu.

El procés de la teva mort, és perquè creixi en tu

l'home
nou.

5. L'home, a diferència del gra, té una voluntat lliure.

El gra llençat a la terra, està sotmès al procés de creixement. La nova vida creix dintre, a costa de la vida vella, fins arribar a la unitat amb Déu. Aquest és l'objectiu de la peregrinació aquí a la terra, mentre dura la mort de l'home vell. No tinguis por que mori l' ego. Més aviat, ocupa't de les resistències de l'ego a morir.

Alerta amb les resistències de l'ego!

6. Jesús, amb la seva Paraula, ens ajuda a deixar anar l'ego.
Amb cada Paraula, Jesús ens ofereix la possibilitat d'esdevenir la bona terra que dona fruit al 100 %. La condició és deixar que la Paraula penetri en el nucli de la vida, escoltant-la, acollint-la, vivint-la, amb la intenció de convertir-nos en

Paraula de Déu.

L'ego no té res a fer davant d'aquesta intenció-decisió.

7. Maria, filla de la Paraula creadora, mare de la Paraula redemptora, esposa de la Paraula santificadora, acompanya sempre el nostre camí de conversió.

Quan ens fixem en Maria, veiem que Ella, és dòcil a la voluntat i a l'acció de Déu. Així cal que sigui la teva relació amb tot allò que Déu ha dissenyat per a tu.

Sigues submís i obedient a la llum de Déu que truca a la porta del teu cor; permet que et purifiqui del vell ego.

Sant Joan de la Creu, fa servir la imatge d'un tros de fusta que es crema en les flames de l'Amor de Déu. La crema és la mort de tot el que ens aparta de Déu i alhora és la gràcia perquè Déu penetri al profund de la nostra ànima.

Aquesta és la manera de viure la paràbola del sembrador, segons

Jesús

Hawkins va en la mateixa direcció.

La terra que ets a cada moment, ve determinada pel teu nivell de consciència, d'acord amb la visió que tens de tu, de la vida, de Déu. En una terra en la que el 70% o el 40% no hi arrela la Paraula de Déu, dona molt poc fruit.

L'ànima d'aquestes terres no es feliç.

Sovint se sent l'expressió
“sigues tu mateix”.
Aquesta expressió calibra
590. Vol dir que està en
la veritat i te'n pots fiar.
Ara bé, com pot viure
“sigues tu mateix”
una ànima bona,
però amb un 70% 40%
d'ego?

Una visió benigne de
tu mateix és un pas a
fer per convertir-te

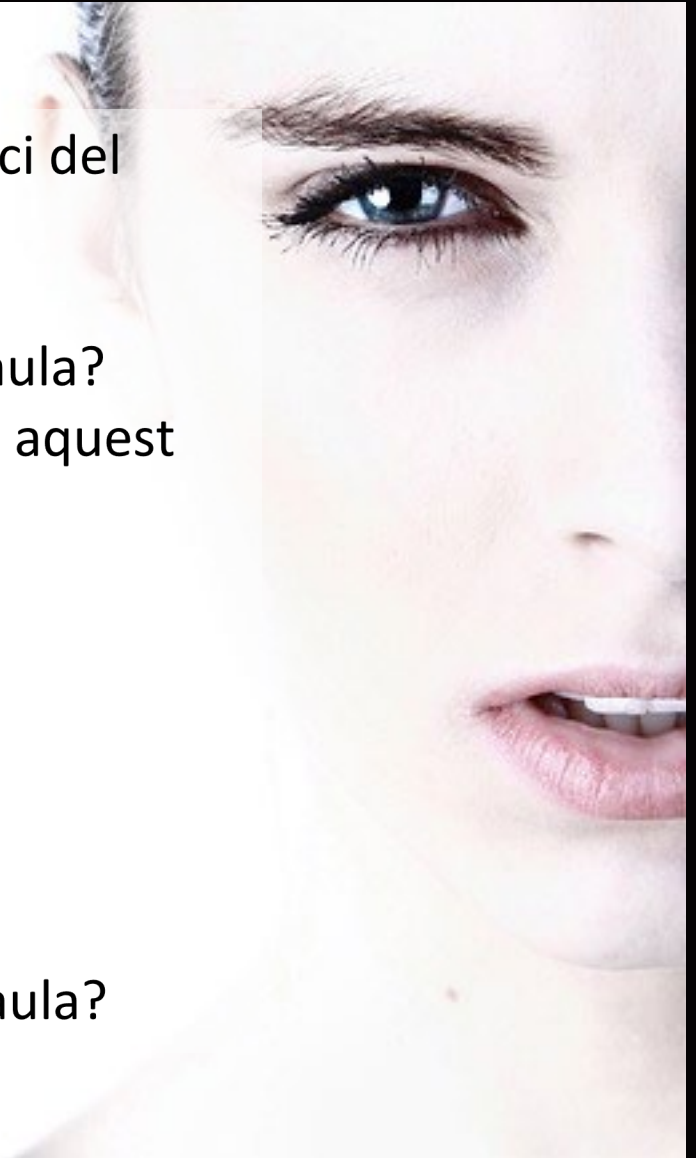
Per tant:
Per fer neteja,
converteix la
paràbola del
sembrador en la
Visió que Déu té
de tu.
És un treball
pràctic que
allibera.
Deixa que Jesús
t'alliberi amb la
seva Paraula.

CONVERTEIX LA PARÀBOLA DEL SEMBRADOR EN EL DESIGNI QUE DÉU TÉ PER TU

Davant de cada Paraula, fes l'exercici del
Papa Francesc:

- Senyor, què em diu a mi aquesta Paraula?
- Què vols canviar de la meva vida amb aquest missatge?
- Què em molesta en aquesta Paraula?
- Per què això no m'interessa?
- Què m'agrada d'aquesta Paraula?
- Què m'estimula d'ella?
- Què m'atreu?
- Per què m'atreu?
- Què esperes de mi, amb aquesta Paraula?

Podem
estar ben
segurs que
si ens
formulem
aquestes
preguntes,
la Paraula
que és
Jesús,
ens
convertirà
en la millor
terra de
qualitat
suprema.

**La Paraula que és Jesús,
doni fruits en mi.**

Doni fruits en mi.

Doni fruits...

Doni fruits...

Doni fruits...

Doni fruits...